

тъ сѫ принудени да се снабдѫжтъ съ тѣзи монета за да не би да бѫдѫтъ отстранени, нѣщо тѣжко за момци двадесетъ годинши.

„ . . . Какви сѫ, прочѣе, нашитъ дѣвойки? сѫдете за тѣхъ по това какви сѫ нашитъ младежи, по прѣимуществата които се считатъ за достатъчни да бѫдѫтъ приети въ обществото. Какви сѫ тѣзи прѣимущества? нѣкои таланти ли сѫ, умъ ли е, характеръ ли е, или нѣкои високи качества, придружени съ приятни и вѣжливи форми? Увѣряватъ ме, че не сѫ. Да не сѫ преимуществата които се раждатъ отъ рицарското почитание къмъ женитѣ, отъ благородната вѣжливостъ, отъ уважаемата и деликатна любовъ, отъ привързанността прѣувеличена по нѣкога, но облагородена отъ страстъта? Увѣряватъ ме че това не е извѣстно даже у насъ. Да не би да сѫ прѣимуществата които се раждатъ отъ приятната фигура, отъ приятната вѣселостъ, отъ горѣщината на сърдцето което растила чо вънъ едно оживление, единъ животъ? А! не: фигурата, това е просто нѣщо; приятната вѣселостъ, оживлението, животътъ, тѣ сѫ шумни и часъ обикновенни нѣща. Кои сѫ, прочѣе, тѣзи прѣимущеста?

„Прѣди всичко, тѣ сѫ съсловнитѣ прѣимущества, титлитѣ, или, при отсѫтствието имъ (защото тѣ сѫ рѣдки), онова което ги замѣства: искуственнитѣ, но блѣскъвите отличия.

. . . Послѣ идѫтъ прѣимуществата на състоянието, не толкова искуственни, не толкова блѣскъви, но съперници на първитѣ. Отъ тия какви други прѣимущества има? Никакви или твърдѣ маловажни. Тѣ сѫ разговорътъ безъ изящностъ, насмѣшката безъ вѣселостъ, при-